

saadan Kurs som Minimum, vilde Resultatet let være, at Bankerne for at være paa den sikre Side trykkede Prisen noget ned. Det skal dog tilføjes, at Markedet for gode Statspapirer i Øjeblikket er ret velvilligt, men at der paa den anden Side i den nærmeste Tid forestaar en talrig Række af nye Emissioner af Statslaan, og det vil derfor utvivlsomt være af Betydning, at Danmark ikke bliver blandt de sidste.

Bestemmelsen i § 2 f. indeholder det sædvanlige i Laanekontrakterne af 1897 og 1900 givne Tilfagn fra den danske Regerings Side om Fritagelse for Skatter, Stempel m. v. til den danske Stat. Man har imidlertid anset det for rettest at gøre dette Tilfagn til en Del af selve Loven.

Til § 3.

Nr. 3 og 4. Da de her omhandlede Bemyndigelser træde i Stedet for allerede eksisterende Bemyndigelser for Finansministeren til at udstede og afhænde Statsobligationer, har man udtrykkelig tilføjet en Bestemmelse om, at denne selvstændige Ret for Finansministeren bortfalder for et tilsvarende Beløbs Vedkommende.

Til § 4.

Bestemmelsen i denne Paragraf skyldes særlig Ønsket om at fjerne den Anomali i Kursen, som i lang Tid har fundet Sted mellem vore forskellige udenlandske Laan og vort ældre indenlandske $3\frac{1}{2}$ pCt.s Statslaan af 1886, hvilket sidste Laan noteres baade i Berlin, Hamborg og Paris, men til Kursen, som til sine Tider have været betydeligt lavere end naturligt, naar henfjes til Prisen paa de andre Laan, og som selv i Øjeblikket er ca. 4 pCt. under Prisen for det tilsvarende $3\frac{1}{2}$ pCt.s Laan af Mar 1900. Dette er nemlig et Forhold, som flere Gange har vist sig at være uheldigt, naar Regeringen har forhandlet om Prisen paa nye Statslaan, idet de forskellige fremmede Konfortier da altid henbise til Prisen paa dette indenlandske Laan og til Ulemperne ved, at dette samtidig kan løses langt under Emissionsprisen, og Regeringen har ikke fuldt ud kunnet slaa igennem med den i øvrigt naturlige Opfat-

telse, at kun Prisen paa de eksisterende udenlandske danske Statslaan kunne tjene til Vejledning i saadanne Tilfælde. Hertil kommer, at det under den for Tiden herskende Knaphed paa Kapital her i Landet er ret uheldigt, at have et indenlandsk Statslaan, som Indlandet ikke selv fuldstændig kan konsumere, og til forskellige Tider have de i Udlandet flydende, ikke fast bragte Poster af dette Laan til Gene for vort hjemlige Marked søgt tilbage til Landet. Paa den anden Side har man kun ønsket at give Ihændehaverne Lejlighed til en ren frivillig Ombytning inden for et Beløb, der omtrent svarer til den største Del af de i Udlandet cirkulerende Obligationer af dette Laan, idet man navnlig ventet, at de indstrevne Kapitaler af dette Laan (i alt ca. $21\frac{1}{2}$ Mill. Kr.) ville forblive ganske uberørte af den paatænkte Foranstaltning. Naar man endvidere har medtaget de i sin Tid i Genhold til Fernbanelovene Nr. 83—88 af 8de Maj 1894 udstedte indenlandske, saakaldte Statsbaneobligationer, skyldes dette ikke blot de samme Hensyn, men ogsaa den Omstændighed, at dette Laan kun udgør det ringe Beløb af 2,930,200 Kr., som næsten aldrig kan opnaa Notering herhjemme, og som det under Hensyn til Laanebeløbet's ringe Størrelse og Udstryelse som et rent indenlandsk Laan ogsaa har vist sig umuligt at faa optaget til Notering i Udlandet.

Da der ved den heromhandlede Ombytning for de vedkommende Ihændehavere imidlertid opnaas den ikke uvæsentlige Fordel, at de faa et nyt Papir, der vil være bedre og lettere at klassificere, og som vil være forsynet med fremmed Tekst paa 3 Sprog og navnlig være betalbar i de 4 Hovedlandes egen Mønt, har man ikke anset det for urimeligt at paalægge de Gjere, der ønske at drage Nytte af den foreslaede Ombytning, at udrede en Godtgørelse til Statskassen af 1 pCt., særlig da de tillige opnaa at faa et i 60 Aar amortisabelt Statspapir. Ved denne Præmie erholder Statskassen ogsaa et lille Bederlag for den forøgede Byrde, som ligger deri, at et hyderligere Beløb paa indtil 20 Mill. Kr. af den eksisterende Statsgæld vil blive forandret fra uamortisabel til amortisabel Gæld.